

Cesta za dobrodružstvím

Jednoho krásného letního dne se Petr s Jakubem, kamarádi z fotbalu, dohodli, že uskuteční výpravnou cestu za dobrodružstvím na zříceninu hradu uprostřed lesa. Sbalili si s sebou: velký batoh, jízdni řád, svačinu, baterku, vodu, teplé oblečení, pláštěnku, spacák a karimatku.

Petr přišel k Jakubovi a zazvonil. Jakub ho už netrpělivě vyhlížel. Kluci tedy vyrazili. Šli na autobusovou zastávku, protože hrad byl ještě hodně daleko. V jízdni řádu si našli v kolik jim to jede. Když přijel autobus, tak nastoupili a sedli si. Na první zastávce přistoupila starší paní, a tak jí přenechali svá místa. Poděkovala jim. Na další zastávce vystoupili.

Přepadl je velký hlad. Sedli si na kládu u lesa a pustilise do obložených chlebů, které jim maminka udělala. Když se najedli, šli po vyznačené turistické stezce až ke zřícenině hradu. Slunce páli! Byl horký letní den. Cestou se kluci chtěli osvěžit, a tak cákali na sebe vodu z řeky. Když dorazili, pověsili mokré oblečení. Aby zkrátili příliš dlouhý provaz, udělali uzel, který se jmenuje zracovačka. Chtěli si rozdělat ohýnek a opéct burty, ale zapomněli doma sirky. Proto si našli dva kameny a jimi o sebe křesali. Povedlo se jim rozdělat hlídkový oheň. Najedli se, oheň uhasili vodou z blízké řeky a šli spát. Ráno uklidili svoje tábořiště, aby nikdo nepoznal, že tady byli a šli zpátky k autobusové zastávce.

Cestou ale Petr zakopl o kořen a poranil si nohu. Naštěstí Jakub věděl co má v takovéto situaci dělat, protože se to naučil v hasičském kroužku. Nejdřív mu nohu znehybnil dvěma větvemi, obvázal šátkem a pak doběhl k nejbližší telefonní budce, vytočil číslo 155 a přivolal pomoc. Zanedlouho tu byla záchranka, která Petra odvezla do nemocnice.

Na štěstí všechno dobře dopadlo, a Petr zase brzy běhal jako rybička na fotbalovém hřišti. Oba kluci nikdy nezapomenou na tohle dobrodružství.